

In memoriam Linda Lanting

Op 4 mei van dit jaar overleed Linda Lanting. Haar overlijden heeft ons als bestuur diep geraakt.

De manier waarop zij ons van haar ziekte en komend afscheid op hoogte stelde, tekent in hoge mate wie Linda was en hoe zij in het leven stond. Ondanks haar eigen pijn en verdriet van dat moment hield zij rekening met de degenen die haar bericht gingen ontvangen. En er sprak een enorme moed uit om de werkelijkheid onder ogen te zien.

Zij schreef onder meer:

“Eind vorige week kreeg ik na tal van onderzoeken te horen dat ik kanker heb, maar helaas in een zo vergevorderd stadium dat geen enkele behandeling daarin nog iets kan veranderen. Dat was wel een enorme klap en ik hoop dat ik jullie niet al te hard laat schrikken.” [.....]

Daarna legde ze uit niet meer heel lang te leven te hebben en vervolgde:

“Jammer van de VAR-bijeenkomst die op 14/4 in 's-Hertogenbosch wordt gehouden, maar daar zal ik niet meer bij kunnen zijn. Ik wens de Vereniging Ambtenaar & Recht alle goeds en vind het naar dat ik geen betere berichten voor jullie heb. Ik denk in ieder geval met heel veel plezier terug aan mijn tijd als bestuurslid van onze vereniging.”

Zo denken wij als bestuur met veel plezier terug aan haar bestuurslidmaatschap. Linda is vanaf het allereerste begin bij onze vereniging betrokken geweest. Ze nam deel aan de brainstormen die aan de oprichting van de vereniging vooraf gingen. En zij is als een van de oprichters vermeld in de notariële akte waarbij op 8 december 2009 onze vereniging werd opgericht. De gedachte van de oprichters was een platform te vormen waar rechtshulpverleners, rechters, praktijkmensen en wetenschap elkaar konden ontmoeten rond om het thema ambtenaar en recht. Linda was van meet af aan de vertegenwoordiger van de wetenschap in het bestuur.

Vanaf dat moment heeft zij zich met hart en ziel voor onze vereniging ingezet. Naast haar werk op twee universiteiten maakte ze niet alleen tijd om de vergaderingen te bezoeken maar ook om de uitgaven die de Vereniging tot dusverre heeft verzorgd te begeleiden. Noch de bundel ‘Wetsvoorstel normalisering rechtspositie ambtenaren’ (2012) noch de Lustrumbundel ‘Vijf jaar Ambtenaar & Recht in vogelvlucht’ (2014) zouden het licht hebben gezien als Linda niet de eindredactie zou hebben gevoerd. Het zijn precies die taken die eigenlijk het allermeeeste tijd kosten, zeker als je ze met precisie wilt doen, en dat wilde Linda.

In onze vergaderingen liet zij zich kennen als bedachtzaam en rustig. Naast haar wetenschappelijke inbreng in het bestuur had zij oog voor praktische zaken. Zo was een van haar aandachtspunten bij het kiezen van een locatie de bereikbaarheid per openbaar vervoer.

In haar mail aan ons betreft zij het de vergadering van april niet meer te kunnen bijwonen. Het tekent haar inhoudelijke gedrevenheid voor het werkkterrein van het sociale recht en het ambtenarenrecht. Linda was redelijk voorzichtig en doordacht in haar stellingname. Zij was niet degene die op de barricade stond en haar mening in bits en bites gaf. Maar dat neemt niet weg dat het bij lezing van haar werk wel duidelijk was waar ze stond. Zij was voorstander van normalisering zo blijkt uit een verstopt zinnetje in het inleidende artikel van de lustrumbundel.

“En mocht de opmars van het wetsvoorstel onverhoopt worden gestuit door de Eerste Kamer – of, zij het niet waarschijnlijk, door de regering – dan is te voorzien dat de discussie ooit – op korte of lange termijn – als een boemerang zal terugkeren.”

Het gesprek over dat thema zullen wij in ons verband ongetwijfeld vervolgen. Het werk dat Linda geschreven heeft, niet alleen binnen het verband van de vereniging maar in brede zin, zal nog lang uitermate belangrijk materiaal blijven voor iedereen die op ons werkgebied actief is. Op die manier zal zij nog lang in ons midden zijn.

Rotterdam, 24 november 2015